

התוכן

לבעיית ראדו מירון ושות' י"ג 3

*

להיעדרה של דרמה עברית ישראל אלירז 5
 פרקי-המחזה-המקורי במדינת-ישראל (ז-ט) ישראל גור 15
 יצרים ואידיאות במחזותיו של שוהם (בשולי ספרה של רות קרטון-בלום, "מצור לירושלים") ד"ר הלל ברזל 35
 ריתוריקה אצל שייקספיר פרופ' נורת'רופ פריי 46
 מיתוס-הסתיו: הטראגדיה ד"ר ליאונארד פראגר 52
 גבולות הביוראפיה ופריצתם (עיונים ביצירת פריש) ד"ר גרשון שקד 61
 "הכסאות", פארסה טראגית איז'ן יונסקו 75
 (עברית: ישעיהו בן-פורת)
 "הכסאות" כפארסה טראגית ד"ר גדעון שונמי 94
 נטאלי סארטס כמחזאית ד"ר דניס גויטיין 102

*

הכוונה והכיוון (גירושו של גורקי — לשם מה?) יוסף סערוני 107
 תרגומי-שלונסקי לתיאטרון העברי י' אחי-נחמן 110
 זכרונות מימי-הבראשית של התא"י שושנה הוניג-כהן 113
 גרשון חנוך ב"הבימה" (ט"ו שנים למותו) שמעון פינקל 118
 עילעול במחברת ישנה (לזכרו של גרשון חנוך) כרמית מירון 120

*

בית-הספר לאמנות-הבמה

לתולדות בית-הספר ד"ר יוסף מכמן-מלקמן 123
 על מעשים ומגמות רות כסלו 125

ראובן אדיב, ישראל גור, רות כסלו, פאני ליוביץ, ישראל מנור, בועז עברון, חנינה צוקרמן, נירה רם .	מתוך שיח-מורים
--	--------------------------

מיכל בת-אדם, נעמי גרינ- באום, משיח יעקבי, בועז עברון, מירי פביאן, אביבה שווארץ .	שיח-בוגרים
---	----------------------

*

"אפילוג" י"ג 151
 בשולי-החוברת 153

יום ההופעה של חוברת זו: כ"ו בשבט תשל"א (21.2.1971)

לבעיית ראדו מירון ושות'

אותות ראשונים מצביעים על כך כי לא יינתן לתיאטרון הישראלי לחרוג ממעגלי־קליטת־העלייה. וגם אם אין מדובר כאן במאות — כמו בתחומי המדע, הטכניקה וההוראה — הרי יש יסוד להנחה כי בין אלה שיגיעו יהיו גם אנשי־תיאטרון: במאים, תפאורנים, שחקנים. ומי יודע: האקצנט הרוסי על בימותינו, שתחילה הידהד באזנינו כזכר לרינסנס לאומי גדול ואחר־כך החל להעיק עלינו כחטוטרת גלותית — האקצנט הרוסי הזה עשוי יהיה להי־שמע שוב מעל בימותינו כאות וכסמל לאחד הפלאים האדירים שבתולדותינו.

וזאת לדעת: קליטת־עלייה ע"י התיאטרון הישראלי אין בה רק משום מילוי חובה לאומית או משום עשיית חסד לנקלטים, כי אם לא פחות מכך משום תגבור הכוח שלרעצמו. העולים שנקלטו בתיאטרון הישראלי בשנות־קיומה של המדינה הביאו לו רווח ותשועה. ואם ניכנס לפרטים יתברר לנו שאת אחת התרומות הרציניות ביותר הרימה לו גולת־רומאניה. מי מכיר, מי יודע: מרים זוהר, לייא קניג, שמעון בר, מוסקו אלקלעי, לידיה פינקוס־גני, אלכס פלג, ניקו ניתאי, יעקב בודו, ישראל בידרמן!

אותה גולת־רומאניה קשורה גם לאחרונה באחת מעבודות־הבימוי המבריקות והמקסימות ביותר שנראו בשנים האחרונות על בימותינו. היה זה באלט־שלהמצאות־ודיסציפלינות־תיאטרוניות שהאפיל במידה רבה על חולשת הופעתם של כמה מהשחקנים (ביתר דיוק: השחקניות), ועם זאת החזיק בדור־פק־ההנאה־הכללית של הצופה מההצגה.

המדובר הוא ב"השקרן" לגולדוני על קרשי־"הבימה". במאי־ההצגה הוא ראדו מירון, במאי עתיר־נסיון־והישגים שעלה לפני כשנה מרומאניה, עשה כינושים ראשונים בלשון העברית ומבקש להשתלב בעבודת־התיאטרון־הישראלי. הצגת "השקרן" שלו זכתה למיטב התשבחות והיא גודשת אולמות, ואילו הוא עצמו נקלט מהר ונפלט מהר. מעל גליה־אתר שמעוהו לא מכבר דובר נכאים כמחוסר־עבודה.

גם אילו היה זה מקרהו הבודד והמצער של ראדו מירון — נזעקים היינו לעזרתו. על אחת כמה וכמה כשהאיש ראדו מירון מייצג פה גם את העולים אנשי־התיאטרון שעוד יבואו הנה להיקלט וליצור. ועם שהתיאטראות שלנו זכאים בהחלט להנות מחירות־היצירה ללא התערבות מצד אלה התומכים בהם, הרי במה שנוגע לקליטת־עלייה מותרת ואף נדרשת התערבותם של גורמים ציבוריים. אם במאי כראדו מירון מסתובב מחוסר־עבודה בעוד שה־